

a které vlastník nemovitosti, i když sám tuto živnost provozuje, může jiným osobám přenechat. Ani zákon neurčil věci tohoto druhu k trvalému užívání nemovitosti, v níž živnost taková se provozuje, třebaš mohou případně vlastníku nemovitosti sloužiti k prospěšnějšímu využitkování jeho podniku; ale tato jejich vlastnost nečiní je již příslušenstvím nemovitosti, poněvadž je nelze podrobiti ani předpisu § 295 obč. zák., ani § 297 obč. zák. Že by vlastník zabavených věcí byl je určil k trvalému užívání domu č. p. 146 kn. vl. 263 kat. území L., není tvrzeno a z toho, že jde jen o živnost hostinskou a výčepnickou v L., tedy o podnik sezonní a o živnost, která bývá nejčastějším předmětem propachtování, plyne, že dlužník neměl úmyslu určití dotčené věci za příslušenství zmíněné nemovitosti.

Čís. 14349.

Nárok státu na zaplacení nedoplatku daní a dávek z hyperochy přejímací ceny na zabraný velký majetek pozemkový podle § 51 náhr. zák. zahrnuje v sobě i ryze osobní a teprve po převzetí majetku státem vzniklé daňové a dávkové závazky osoby, která byla v době převzetí vlastníkem. Knihovní převod majetku po jeho převzetí státem na jinou osobu není překážkou tomuto právu státu a to ani tehdy, byl-li schválen státním pozemkovým úřadem.

(Rozh. ze dne 3. května 1935, R III 45/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2077.)

Čís. 14350.

Drogista může býti soutěžitelem lékárníka, i když není oprávněn k prodeji léčiv, o něž jde.

(Rozh. ze dne 4. května 1935, R I 331/35.)

Žalovaný (drogista) prodával speciální léčiva vyhrazená lékárnám, některá prodával i pod cenou, a prodával dále i léčiva, jejichž výdej jest vázán na lékařský předpis. Žalobce (lékárník) domáhá se žalobou, by žalovaný byl uznán povinným upustiti od tohoto prodeje léků a nahraditi mu vzešlou škodu. **P r v ý s o u d** zamítl žalobu. **Z d ů v o d ů:** Neoprávněné přenechání léků bylo stíháno ještě před platností zákona o nekalé soutěži podle ustanovení § 354 tr. zák. a bylo vyhrazeno stíhání jednak správním úřadům a jednak soudům z důvodu, že při prodeji léčiv jde o zájem veřejný a nikoli soukromoprávní. Nelze proto na posouzení poměrů mezi lékárníky a drogisty použiti ustanovení zákona proti nekalé soutěži z 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n. Žalobci bylo a jest vyhrazeno, aby se proti opětování prodeje léčiv se strany žalovaného hájil a dovolával ochrany jednak u soudu a jednak u správního úřadu, avšak ochrany podle zákona proti nekalé soutěži se dovolávati nemůže, ač žalovaný byl v případech zjištěných okresním úřadem v N. B. soutěžitelem podle § 46 cit. zák., neboť prodával zboží téhož druhu. **O d v o l a c í s o u d** zrušil rozsudek prvního soudu a vyhradiv svému usnesení právní

moc uložil soudu nové jednání a rozhodnutí. D ů v o d y: Prvý soud má neprávem za to, že na posouzení poměru mezi lékárníky a drogisty nelze použití ustanovení zákona proti nekalé soutěži, protože tu nejde o zájem soukromý, nýbrž veřejný. Ale to, že poměr ten jest upraven určitými normami správními a trestními, nevylučuje ještě platnost zákona o nekalé soutěži na něj, pokud jsou tu podmínky pro to podle tohoto zákona. Ochrana tohoto zákona propůjčena jest zpravidla toliko soutěžitelům. Soutěžitelem může býti jedině podnikatel (§ 46). Jím jest i drogista i lékárník (srov. Skála »Nekalá soutěž« str. 32). Ochrany zákona nemohou se dovolávati podniky, které byly úřady zakázány, ani živnosti se zbožím nebo výkony zakázány, ale samy podléhají mu co do civilní i trestní odpovědnosti jako jiné dovolené podniky (tamže na str. 33). Tak nemohl by se ho s úspěchem dovolávati drogista proti lékárníkovi, pokud jde o prodej léčiv vyhrazený lékárnám, ale smí se ho dovolávati lékárník proti drogistovi, pokud jde o prodej takových léčiv, třebas jest lékárník v tom směru chráněn i jinými zákony a nařízeními (tamže na str. 314 pozn. 106, Haman »Nekalá soutěž« str. 6, Rosenthal »Wetbewerbggesetz« § 3 pozn. 30, § 1 pozn. 62 K). Okolnost, že určité jednání je trestné, nevylučuje, aby nebylo stíháno též soukromoprávně jako nekalá soutěž, jsou-li pro to předpoklady v zákonu o nekalé soutěži stanovené. Neoprávněný výkon živnosti (podniku) vůbec nebo v určitém směru netvoří sám o sobě skutkovou podstatu nekalé soutěže, ale, jestliže takový podnikatel při provozu v hospodářském styku prohřeší se proti zákonu proti nekalé soutěži, nemůže ho nedostatek právního základu jeho podniku omluviti. Ochrana patentová a vzorková nevylučuje rovněž ochrany podle zákona proti nekalé soutěži. Totéž platí o ochraně známek a ochraně podle zákona proti nekalé soutěži. Ochrana podle tohoto zákona není tedy obmezena na případy jinak nechráněné (čís. 10820, 13472, 13550, 13670, 13672 sb. n. s.). I je-li tu zájem veřejný a ochrana jeho, může tu býti i zájem soukromý a ochrana jeho. Že žalovaný byl soutěžitelem žalobcovým, uznal první soud sám. Jest nyní na něm, aby zjistil podle tvrzení stran, zdali tu jsou i ostatní podmínky pro použití cit. zákona bez ohledu na jinou ochranu práv žalobcových.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y :

Žalovaného jest považovati za soutěžitele žalobcova. K pojmu soutěžitele podle § 46 zák. čís. 111/27 sb. z. a n. stačí, když osoby přicházející v úvahu jako soutěžitelé, jsou činné ve stejném nebo podobném hospodářském oboru (rozh. čís. 11755 sb. n. s.). Žalovaný byl svým jednáním, pro které byl potrestán výměrem okresního úřadu v N. B. ze dne 5. května 1934, soutěžitelem žalobcovým, neboť prodával ve své drogerii přípravky, jichž prodej jest vyhrazen lékárnám, a tím soutěžil se žalobcem. Okolnost, že tak činil proti právním předpisům, nemá pro posuzování jeho jednání s hlediska zákona o nekalé soutěži právního významu. Takové jednání se stíhá podle zvláštních — veřejnoprávních — předpisů, a bylo stíháno už před vydáním zákona o nekalé soutěži. Provinil-li se živnostník (podnikatel), jehož podnik nemá právní podklad podle pří-

slušných správních předpisů, v hospodářském styku i proti zákonu o nekalé soutěži, není mu tento nedostatek na omluvu (rozh. čís. 12820 sb. n. s.) a nezabavuje ho objektivní soutěžní způsobilosti, ani možnosti soutěže.

Čís. 14351.

Přijala-li pojišťovna pojišťovací návrh za odchylných podmínek, zamítla jej ve skutečnosti a nedošlo k ujednání smlouvy. Pojistka, obsahující toto právně neúčinné přijetí, jest novým návrhem pojišťovny, jenž musí býti pojistníkem písemně přijat, byla-li podle tohoto nového návrhu vyhrazena pro veškeré prohlášení pojistníkovou písemná forma.

(Rozh. ze dne 4. května 1935, Rv I 970/33.)

Žalobce bydlící na Slovensku tvrdí, že uzavřel se žalovanou v P. (Čechy) dne 14. července 1931 pojišťovací smlouvu, již pojistil proti ohni úrodu, a že bylo ujednáno, že pojišťovací prémie je splatna dne 15. srpna 1931. Při požáru dne 28. července 1931 část úrody shořela, což žalobce oznámil pojišťovně, která též provedla likvidaci škody, již odmítla zaplatiti. Své stanovisko odůvodnila tím, že nebylo ujednáno nic o úvěru prémie do 15. srpna 1931, neboť tento návrh žalobcův uvedený v pojišťovacím návrhu nepřijala a také takové ustanovení v pojistce není. Naopak podle čl. 9 všeob. pojišťovacích podmínek jest pojistník povinen zapraviti úhrnnou premií i s vedlejšími poplatky, není-li nic ujednáno, v době, která je v pojistce stanovena jako počátek pojištění, a nastane-li pojistná příhoda před zaplacením, jest pojišťovatel prost závazku plniti, leč by byl nárok na premií uplatňoval. **P r o c e s n í s o u d** žalobu o vyplacení náhrady zamítl. **D ů v o d y:** Žalobce podal pojišťovací návrh, v němž splatnost prémie určena byla na 15. srpen 1931, kdežto žalovaná zaslala pojistku, podle níž byl stanoven počátek pojištění na 8. červenec 1931. Podle čl. 9 všeobecných pojišťovacích podmínek pro požární pojištění, které jsou připojeny k pojistce, jest první prémie i s vedlejšími poplatky, není-li nic jiného ujednáno, splatna v době, která jest stanovena jako počátek pojištění. Tím byl 8. červenec 1931. Jest tedy mezi pojišťovacím návrhem a pojistkou rozpor ohledně splatnosti pojišťovací prémie. Nedošlo tedy ke smlouvě a podle čl. 322 obch. zák. jest pojistku považovati za nový návrh, který mohl býti přijat podle čl. 8 podmínek jen písemně. To se však nestalo. Nevznikla tedy pojišťovací smlouva, neboť nedošlo k přijetí návrhu. Kdyby však přesto bylo pokládati mlčení žalobcovo za souhlas a vznikla platná smlouva, obsahovala by tato dohodu o splatnosti prémie počátkem pojištění, tedy 8. července 1931, neboť by došlo k přijetí návrhu žalované strany. V souzeném případě je nutno použiti norem práva platného v historických zemích, neboť pojistka byla vystavena v P. a tedy i nový návrh byl tam podán (*locus regit actum*). Nedošlo-li tedy k smlouvě, nemůže žalobce se s úspěchem domáhati jejího plnění. Ale ani v případě, že došlo k přijetí nového návrhu žalované žalobcem mlčky, není žaloba oprávněna. Tu by bylo ujednáno, že prémie je splatna dne